

järke pihta ja kāratses ja karjus ise tulises vihas, et see läbi nagu karu härja healt segada, kelle kallal ta ise on. Ütles teine: „Ma olen härra!“ karjus waht: „wõi oled sa härgega, siis sa saadanas tahtsid ju kõik ärawiia ja kus ma waene siis oleks saand?!” — Ütles härra: „Ma olen jaks!“ ütles waht: „wõi on teitid jaks! too teine ka siia, ma annan sellele niisammasuguse keretäie.“ Nairewaht andis pihta lunni arwas ja wiha lahus, siis laskis minna. Härra magas seda keretäit mõne päewa maas — aga nairewahile 'pole ta pärast sest asjast sõnagi lausund — mõne muule wist ka mitte.

Kolm reist selli.

Kolm selli läksiwad üheskoos reisima ja tegiwad selle lauba, et mis n'ad luhugil teeniwad, ehl saawad, kõik ühetasa äratarwitawad. Kaks neist oliwad targa ja kawala aruga, aga üks oli lollakas. — Kord tuli mehikestel niisugune libe järg kätte, et enam ei olund lehma suutäit, ega rahakopikat; aga õnneks oli ühel neist weel natuke jahu koti foppis. N'ad tegiwad kobe tule üles, tegiwad jahudest koogi ja paniwad küpsema. Kaks kawalamat aga läksiwad natuke kõrwale ja pidasiwad nõu, kuidas kolmandama, kes nende arwates muidugi väga palju

fõi, wõiks hoopis ilma jätta, et tema jän ka enesetele jaoks. Nüüd ütles üks kawalamatest korraga: Senni, kui kook küpsseb, heidame kõik magama, ja kes meist kolmest kõige kentsakama unenan näab, saab koogi enesele, teised kaks jääwad ilma. Nüüd heitsiwad kõik kolmekeste pitkalt, kaks targemad jäiwad warsti magama. Kollaka kõht oli aga hirmjaste tihti, ei wõinud magama jääda, tõusis mõne minuti pärast üles ja pani koogi tule pealt pooltoorelt nahka. Selle peale pani ta ennast sirukile teiste kõrwa.

Natukese aja pärast ärkasiwad kaks targemad üles ja hakasiwad oma unenägusid arutama. Esimene ütles: „Ma nägin unes, et taewas oli moees lahti, inglid kandsid mind sinna üles ja ma olen Jumalat ja kõiki pühastid ja nende rõõmu näinud ja nende seltsis olnud.“ — Teine ütles: „Aga mina nägin, et kuradid mind põrgu wiisiwad ja olen kõik seda hirmust piina näinud mis kurjad seal kannatawad — ja sain ka ise seda katsuda!“ — Kolmas tegi ennast magama, nagu ei kuulaks ta midagi. — Nüüd hüüdsiwad n'ad kolmande ka üles ja ütlesiwad: „Meie oleme küll mõlemad nii imelikud unenäud näinud, et kook õiguse pärast muidugi meile jääb, — aga siiski tahame sinu unenägu ka kuulda. — See ajas maast üles, kratsis pead ja waatas suure imelspanemisega teiste otja.